

en Skilling, som skulde anvendes til Fæstningsbyggeri her i Landet, skulde laanes i Udlandet, og at ikke alene disse Penge skulde laanes i Udlandet, men at vi var saaledes stillede, at vi maatte laane Penge til vort Statslivs normale Drift, selv om vi ikke byggede nogen Fæstning, og at vi altsaa, hvis vi gik til Gennemførelse af noget af de store Militærforslag, som var fremme under Valgkampagnen, vilde være nødte til at laane 70—80 Mill. Kr. i Udlandet. Hvis dette var blevet Vælgerne bekendt under Valget, vilde der have gjort sig en endnu kraftigere antimilitaristisk Stemning gældende paa Valgdagen, end der gjorde. Saa selv om Finansministeren ikke har vidst, hvad det var for en Grund, der forelaa til Fortielsen, saa forelaa der dog en meget fyldestgørende politisk Grund til, at man ikke generede sig for saaledes at unddrage Vælgerne de Oplysninger, som med Rette tilkom dem.

Overfor Flertallet — ja, der er jo ikke noget Flertal, lige saa lidt i Udvalget som i Tinget; men overfor de ærede Medlemmer, som staa udenfor det Mindretal, jeg tilhører — skal jeg blot udtale en Tak for den Indrømmelse, som er gjort til vor Opfattelse, derved at man har undraget Finansministeren Retten til at udstede Obligationer til et Beløb af henimod 6 Mill. Kr., en Ret, som Ministeren har haft i et Par Aar. Derved er der jo i Virkeligheden gjort en ret betydelig reel Indrømmelse til vort Synspunkt, idet Kassebeholdningen derved nedsættes ret væsentlig. Og alt opfordrer virkelig ogsaa til den størst mulige Sparsommelighed; for ikke alene ere vor Statshusholdnings Udgifter voksende, men tillige ere jo nu Indtægterne meget vigende, idet store Indtægtskilder i væsentlig Grad svigte. Man kan saa naturligvis sige, at naar man har store Udgifter, men smaa Indtægter, kan det blive nødvendigt at laane meget. Men jeg synes netop, at en saadan Situation opfordrer til at laane saa lidt som muligt, for at man ikke skal komme ind i den Tilstand, at man bliver ved at lade Udgifterne vokse uden at tage Hensyn til Indtægternes Vigen og saaledes kommer ind paa en ganske usund Statshusholdning, idet man i Udlandet laaner de Penge, hvormed man dækker det aarlige Underskud i vor Statshusholdning.

Finansministeren (Brun): Maa jeg først rette en Tak til hele Udvalget, fordi det har vist mig den Imødekommen at behandle denne Sag med den Hurtighed,

hvormed Udvalget har behandlet den. Jeg maa dernæst rette en Tak til Flertallet indenfor Udvalget, fordi det har tiltraadt Lovforslaget uden Ændringer, og en Tak til Flertallets Ordfører, fordi han i Dag paa forstaaende Maade har udviklet de Grunde, som have medført, at jeg er gaaet til saa betydelig at overtrække Kontoen i Nationalbanken, som det er sket. Jeg kan bekræfte, at der har været ført Samraad om den i § 2 i Loven af 19. April 1907 om Konvertering af en Del af Statsgælden til Finansministeren givne Bemyndigelse om Ret til Udstedelse af $3\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Obligationer for den Del af Statsgælden, der hidrører fra tidligere Statsbanefunktionærers Lønningsafdrag. Og jeg kan bekræfte, at jeg for mit Vedkommende har givet Tilsagn om, at den Ret, der derved er given Finansministeren, i hvert Fald ikke vil blive benyttet af mig. Naar det ærede Mindretal i sine Bemærkninger skriver, at hele Udvalget enedes med Finansministeren om, at den tidligere givne Bemyndigelse ingen Sinde vil blive benyttet, er det jo at skyde noget over Maalet, da jeg er ganske ude af Stand til at forpligte Finansministrene i al Evighed.

Jeg maa ligeledes rette en Tak til Ordføreren, fordi han tog til Genmæle mod de Ytringer, som fra Mindretallets Side ere anvendte i Betænkningen. Jeg havde haabet, at Ordføreren for Socialdemokraterne havde taget det Udtryk tilbage, som er benyttet. Han benyttede det vel ikke i sin Tale, men hentydede dog til det. Jeg vil ikke sige, at den anvendte Skrivemaade er „utilbørlig“, fordi jeg finder det Udtryk upassende, men jeg vil sige, at det er en ubehersket Skrivemaade, og jeg kan aldeles ikke anerkende Berettigelsen af den Kritik, der er rettet imod mig, men maa tilbagevise den paa det bestemteste.

Jeg skal bringe i Erindring, at der fra Mindretallets Side forud for Udvalgets Nedsættelse blev sagt, at nu skulde der finde en gennemgribende Revision af vor finansielle Stilling Sted, og nu skulde det undersøges, hvilke Forbrydelser der fra Finansernes Side var begaae, og som havde foranlediget den finansielle Situation, vi nu sidde i. Men hvad er Resultatet? Resultatet er, at der er rettet nogle delvis ganske intetsigende Spørgsmaal til Finanserne af Udvalget og Spørgsmaal delvis om Ting, som findes paa ethvert Statsregnskab. Der er ikke fra Mindretallets Side udøvet nogen som helst reel Kritik af Finansernes Styrelse, hvad der ogsaa var